

N:o 25.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 April 1867.
— — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af väckta motioner, angående dels upphörande af, dels lindring uti inrikes fyr- och båkafgifter.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 20, litt. E.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har blifvit anfördt, hurusom å den inrikes sjöfarten hvilade en tunga under benämning af "inrikes fyr- och båk-afgift", hvilken, om ock icke till beloppet så betydlig, likväl vore förenad med stora olägenheter. Denna afgift, utgående med olika belopp, allt efter farkosternas beskaffenhet såsom däckade eller odäckade, om de medhade last eller ginge i barlast o. s. v., hade emellertid betydligt stigit. Den utgjorde nemligen år 1855 blott 14,588 R:dr 25 öre, men uppgick år 1864 till 36,457 R:dr 60 öre. Utom de olägenheter, med hvilka uppboriden och redovisningen af denna afgift vore förenade, hade på sednaste tiden inträffat ett särskildt förhållande, som i afseende å denna fråga påkallade ökad uppmärksamhet. Enligt äldre författningar angående lots- och båkväsendet, äfvensom jemlikt den ännu gällande nådiga Förordningen angående lots- och fyrinrättningarne i Riket af den 9 Juli 1862 vore fartyg och båtar under ett visst lästetal befriade från fyr- och båk-afgifts erläggande, och som inrikes fraktfarten varit och fortfarande vore i behof af all tillbörlig lindring, hade båtförare å Rikets vestra kust och äfven annorstädes låtit sig angeläget vara, att lastdräktigheten icke öfverskrede det lästetal, 10 svåra läster eller 6 nyläster för däckade samt 15 svåra läster eller 9 nyläster för odäckade fartyg, hvarmed afgiftsfrihet vore förenad. Nu hade emellertid, vid tillämpning af E. K. Maj:ts nådiga Instruktion för skeppsmätare af den 21 December 1865, in-

träffat, att skärgårds- och kustbefolkningens båtar nästan utan undantag vid ommätning ansetts hålla ett bråktal utöfver nämnda afgiftsfria lästetal, hvaraf följt att icke mindre fyr- och båkafgift måst erläggas, utan äfven andra af sjöfarande utgående umgälder enligt fastställda taxor; och då dessa afgifter menligt inverkade på den inrikes sjöfarten, samt fyr- och båk-umgälderna i allmänhet högst betydligt stigit och ytterligare komme att stiga, dels genom sjöfartens tillväxt, dels till följd af det nya skeppsmätningssättet, och den inrikes fyr- och båkafgiften blott utgjorde en ringa del eller omkring sex procent af hela ifrågavarande afgift, hafva förslag blifvit väckta, dels att den inrikes fyr- och båk-afgiften måtte upphöra, dels att samma afgift i allmänhet måtte nedsättas.

Riksdagen har väl trott fog icke saknas för den klagan, hvilken allmänneligen försports och, enligt hvad Riksdagen inhemtat, i flera särskilda fall blifvit hos E. K. Maj:t förd deröfver, att, genom tillämpning af ofvannerörda nådiga Instruktion för skeppsmätare af den 21 December 1865, skepps- och båtfarten träffats af en obillig förhöjning uti denna afgift, hvilken redan hämmande lärer hafva inverkat på denna viktiga näringsgren; men då Riksdagen icke varit i tillfälle att tillförlitligt bedöma om och i hvilka hänseenden tillämpningen af den nya skeppsmätare-instruktionen må hafva inverkat på beloppet af ifrågavarande afgift, hvilken till siffran fortfarande utgår lika, som genom Kongl. Förordningen angående lots- och fyrinrättningar i Riket af den 9 Juli 1862 blifvit bestämdt, får Riksdagen underdånigst anhålla, det E. K. Maj:t, efter behörig utredning af frågan, behagade låta vidtaga sådana åtgärder att, jemte det sjöfarten i allmänhet ej må med ifrågavarande fyr- och båk-afgift allt för hårdt betungas, sådana mindre fartyg och båtar fortfarande må åtnjuta den frihet från dylik afgifts erläggande, som före tillämpningen af E. K. Maj:ts nådiga Instruktion för skeppsmätare af den 21 December 1865 kommit dessa farkoster till godo.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 10 April 1867.
